

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/29/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714010222
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8714010222.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Evy Pirkovskej na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.02.2016 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/ Tr. poriadku na podklade odvolania obžalovaného P. E. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/60/2014 zo dňa 23.03.2015 v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovaného P. E. - nar. XX.XX.XXXX v Q. K., trvale bytom H. XXX, okr. Q. K., prechodne bez prihlásenia

u z n á v a v i n n ý m , ž e

- v presne nezistenom čase dňa 02.06.2008 na presne nezistenom mieste na základe predchádzajúcej vzájomnej dohody s J. X. tomuto zaobstaral vypísané nepravdivé dodatočné daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2007, podľa ktorého mal mať J. X. príjem 2.640.850,- Sk a ktoré následne dňa 02.06.2008 J. X. predložil v pobočke Slovenskej sporiteľne a.s. Štefánikova 15, Poprad, k žiadosti o úver, avšak toto daňové priznanie sa nezakladalo na pravde, pretože podľa riadneho daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2007 mal J. X. príjem 88.203,- Sk, na základe takto predloženého nepravdivého dodatočného daňového priznania boli J. X. Slovenskou sporiteľňou a.s. poskytnuté finančné prostriedky v zmysle Zmluvy o poskytnutí balíka produktov a služieb pre podnikateľov č. XXXXXXXXXXX/XXXX a Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 02.07.2008 spolu vo výške 650.000,- Sk, t. j. 21.576,04 eur, pričom J. X. vedel, že poskytnuté finančné prostriedky nebude riadne uhrádzať, pretože finančné prostriedky poskytol obž. P. E., a že predložené doklady sa nezakladajú na pravde, čím bola spôsobená škoda Slovenskej sporiteľni a.s. Bratislava, vo výške 21.576,04 eur

t e d a

- poskytol inému pomoc, najmä zadovážením prostriedkov na to, aby vylákal od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie a na splácanie úveru a tak mu spôsobil väčšiu škodu,

t ý m s p á c h a l

- účasťníctvo vo forme pomoci k zločinu úverového podvodu podľa § 21 ods. 1 písm. d/ k § 222 ods. 1, 3 písm. b/ Tr. zákona, a za to mu

u k l a d á

podľa § 222 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 4, § 37 písm. h/, § 42 ods. 1 a § 41 ods. 2 Tr. zákona s ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 5 a 1 (päť a pol) roka.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona ho pre účely výkonu trestu z a r a d ů j e do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zároveň z r u š u j e výroky o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T 11/2013 zo dňa 13.05.2013, ktorým mu bol za zločin podľa § 259 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona uložený trest odňatia vo výmere 3 rokov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 40 mesiacov, v rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T 245/2012 zo dňa 20.11.2013, ktorým pre zločin podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a/ Tr. zákona bolo upustené od uloženia súhrnného trestu, a v rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/90/2013 zo dňa 22.01.2015, ktorým pre prečin podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zákona bolo upustené od uloženia súhrnného trestu, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo, stratili svoj podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/60/2014 zo dňa 23.03.2015 bol obžalovaný P. E. uznaný vinným z pomoci k zločinu úverového podvodu podľa § 21 ods. 1 písm. d/ k § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- v presne nezistenom čase dňa 02.06.2008 na presne nezistenom mieste na základe predchádzajúcej vzájomnej dohody s J. X. mu vypísal nepravdivé dodatočné daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2007, podľa ktorého mal mať J. X. príjem 2.640.850,- Sk a ktoré následne dňa 02.06.2008 J. X. predložil v pobočke Slovenskej sporiteľne a.s. Štefánikova 15, Poprad, k žiadosti o úver, avšak toto daňové priznanie sa nezakladalo na pravde, pretože podľa riadneho daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2007 mal J. X. príjem 88.203,- Sk, na základe takto predloženého nepravdivého dodatočného daňového priznania boli J. X. poskytnuté Slovenskou sporiteľňou a.s. finančné prostriedky, v zmysle Zmluvy o poskytnutí balíka produktov a služieb pre podnikateľov č. XXXXXXXXXXX/XXXX a Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 02.07.2008 spolu vo výške 650.000,- Sk, t. j. 21.576,04 eur, čím tak inému poskytol pomoc k spáchaniu zločinu úverového podvodu ku škode CASH COLLECTORS SK s.r.o., Apollo Business Center II., Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava, IČO: 44 703 015, postupníkovi Slovenskej sporiteľne a.s. Bratislava vo výške 21.576,04 eur,

za čo mu bol podľa § 222 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 38 ods. 2, 4 a § 37 písm. h/, m/ Tr. zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona bol zároveň zrušený výrok o treste uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/11/2013 zo dňa 13.05.2013, právoplatného dňom 26.09.2013, podľa § 259 ods. 3 Tr. zákona v trvaní 3 rokov, ktorého výkon mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 40 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Súčasne podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku bola poškodená strana CASH COLLECTORS SK, s. r. o., Apollo Business Center II., odkázaná s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný P. E. ihneď po vyhlásení rozsudku proti výroku o vine a treste. V dodatočne predložených dôvodoch odvolania poukázal na to, že súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil zistené dôkazy, nesprávne aplikoval príslušné právne predpisy a vo veci rozhodol nezákonným spôsobom. Súd prvého stupňa vykonával hlavné pojednávania v rozpore so zákonom, keď nezachoval rovnosť strán a zabezpečoval a vyhľadával procesne nezákonné dôkazy svedčiace výlučne v jeho neprospech a to čítaním svedeckých výpovedí z prípravného konania, ktoré nikdy neboli súčasťou vyšetrovacieho spisu, z dôvodu osobnej zaujatosti predsedu senátu voči jeho osobe, pretože už v minulosti bol rozsudkom Okresného súdu Poprad č. k. 5T/74/2013 zo dňa 24.02.2014 uznaný vinným z úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zákona a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov 8 mesiacov, pričom v rámci odvolacieho konania bol spod obžaloby rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6To/26/2014-314 zo dňa 24.02.2014 oslobodený spod obžaloby, a tiež, že mu súd zamietol vykonať dôkaz výsluchom svedka X. H. Poukázal tiež na výpoveď svedka J. X., ktorý mal pracovať v jeho firme od marca 2008 a podľa jeho tvrdenia sa mal s ním spoznať asi dva týždne pred nástupom do zamestnania, teda na prelome mesiacov februára a marca 2008, pričom z lustrácie ÚZVJS plynie, že z väzby bol prepustený na slobodu 13.05.2008. teda so svedkom J. X. nemohol byť v kontakte a ani ho nemohol zamestnávať. Taktiež nie je možné, aby mu v tak krátkom čase mal zabezpečiť a vyžiadať všetky podklady k úveru, ktoré svedok doložil do banky a ktoré si mohol vyžiadať výlučne sám, pričom táto jeho výpoveď je v hrubom rozpore s výpoveďami svedkov - zamestnancov Slovenskej sporiteľne, a. s., a to D. F. C., O. V., P. V. V. ohľadne poskytovania úveru, predkladania žiadosti, podpisovania úverových zmlúv a podobne. Nevie z akého dôvodu súd prvého stupňa nevyhodnocoval rozpor v týchto výpovediach.

Okrem toho odvolanie bolo odôvodnené aj prostredníctvom obhajcu obžalovaného, ktorý za dôvody odvolania považoval dôvody uvedené v § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/, e/ Tr. poriadku. Trestné konanie bolo voči osobe obžalovaného vedené na OR PZ, OKP Poprad pod ČVS: ORP-101/OEK-PP-201, ktoré bolo ukončené návrhom na zastavenie trestného stíhania zo dňa 07.04.2014 s odôvodnením, že vykonaným vyšetrovaním bolo zistené, že obvinený P. E. neposkytol pomoc J. X. pri vybavovaní úveru a taktiež mu nevypísal dodatočne daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2007, ktoré J. X. následne predložil v pobočke Slovenskej sporiteľne a.s. v Poprade k žiadosti o úver, čo vyplynulo z vykonanej konfrontácie medzi obvinenými P. E. a J. X.. Zo strany Okresnej prokuratúry v Poprade pod č. 2 Pv 353/12/7706-21 zo dňa 02.05.2014 bola podaná na obžalovaného obžaloba pre skutok, z ktorého bol uznaný vinným. Na hlavnom pojednávaní dňa 26.01.2015 obžalovaný vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku, a potom súd vypočul ako svedka J. X., ktorý využil svoje právo nevypovedať, nakoľko už bol právoplatne odsúdený. Predseda senátu následne skonštatoval, že svedok J. X. vypovedal v prípravnom konaní len v procesnom postavení obvineného a preto jeho výpoveď sa čítať nebude. Uvedený procesný postup súdu považuje za správny s poukazom na rozsudky NS SR. Na ďalšom hlavnom pojednávaní začal súd vykonávať procesne nezákonné a neprípustné úkony, začal porušovať zásady trestného konania, na ktoré osobitne poukazuje. Na hlavnom pojednávaní dňa 18.02.2015 aj napriek predchádzajúcemu postupu vo vzťahu k svedkovi J. X. predseda senátu prečítal výpoveď svedka J. X. podľa § 263 ods. 4 Tr. poriadku z čl. 1 až 5 prílohy vyšetrovacieho spisu zo dňa 16.05.2013 a časť zápisnice o konfrontácii z 16.07.2013 z čl. 9 až 11, pričom týmto postupom došlo k závažnému procesnému pochybeniu súdu prvého stupňa, pretože J. X. najprv vypovedal v tejto veci ako svedok, preto uvedená výpoveď bola vykonaná plne v súlade so zákonom a išlo o zákonný dôkaz, avšak následne svedkovi J. X. bolo vznesené obvinenie v tom istom konaní, v ktorom vypovedal ako svedok, preto sa jeho výpoveď svedka stala procesne nepoužiteľnou, keďže J. X. mal postavenie obvineného. V jednom konaní nie je možné mať postavenie obvineného ako aj postavenie obvineného, a preto z takejto svedeckej výpovede už nebude možné získať žiadne informácie a nemala by sa nachádzať ani vo vyšetrovacom spise. Vyšetrovateľ správne aplikoval vyššie uvedenú právnu prax a preto sa výpoveď J. X. v postavení svedka a následne aj spomínaná konfrontácia ani nenachádzala vo vyšetrovacom spise, pričom obhajoba ani nemala možnosť sa s týmito procesnými úkonmi oboznámiť, pretože spis bol predložený bez akejkoľvek prílohy. Z uvedeného dôvodu teda pokiaľ okresný súd čítal tieto výpovede svedka J. X., porušil tak právo na obhajobu. Bez toho, aby strana obhajoby alebo obžaloby navrhli vykonanie ďalších dôkazov, si súd zabezpečil prítomnosť svedka J. X. na hlavné pojednávanie dňa 23.03.2015, čím došlo k závažnému porušeniu zásady kontradiktórnosti v trestnom konaní, keďže v zmysle uvedenej zásady je dôkazné bremeno preukázať vinu obžalovaného na

prokurátorovi. Menovaný svedok nevyužil svoje právo nevypovedať a preto súd urobil na tomto hlavnom pojednávaní výsluch sám podľa § 261 ods. 4 Tr. poriadku, pričom takéto opätovné vypočutie svedka, ktorý už raz v predmetnom trestnom konaní využil svoje právo nevypovedať, považuje za procesne nezákonný a nepoužiteľný dôkaz, na ktorý súd nemôže prihliadať. Súd prvého stupňa tak zobral aktivitu unesenia dôkazného bremena na svoju stranu s jediným záverom rozhodnúť o jeho vine. Takýto postup považuje za hrubé porušenie jednotlivých zásad trestného konania ako aj jednotlivých ustanovení. Po citácii ustanovení

§ 2 ods. 10, 11 a 18 Tr. poriadku a časti nálezu ÚS ČR skonštatoval, že dokazovanie je doménou procesných strán, ktoré majú dôkazy vykonať na hlavnom pojednávaní, len výnimočne by mal dokazovanie vykonávať súd sám. Poukázal tiež na to, že súd návrh na výsluch svedka X. H. zamietol ako nedôvodný, neúčelný a nevhodný, pričom v procesnom postavení poškodenej strany neustále vystupovala Slovenská sporiteľňa, a. s., aj napriek tomu, že súčasťou spisu na čl. 358-362 je Zmluva o postúpení pohľadávky na postupníka, ktorým je CASH COLLECTORS SK, s. r. o., Apollo Business Center II, Mlynské Nivy 49, Bratislava. A teda táto spoločnosť mala byť v predmetnom konaní predvolaná a vypočutá ako poškodená strana. Uložený trest vo výmere 5 rokov 6 mesiacov považuje za neprimerane prísny a to s poukazom na čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Vzhľadom na vyššie uvedené preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/, e/ Tr. poriadku a vec vrátiť okresnému súdu podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, prípadne aby vo veci rozhodol sám tak, že ho podľa § 285 písm. c/ Tr. poriadku oslobodí spod obžaloby.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania obžalovaným ako osobou na to oprávnenou krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku postupom podľa

§ 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolanie je dôvodné, avšak iba v minimálnom rozsahu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam.

V rámci prieskumného konania sa odvolací súd v prvom rade zaoberal zákonnosťou postupu konajúceho súdu pri vykonávaní dôkazov, ktorý ostatne namietal aj obžalovaný ako odvolateľ, a to vo vzťahu k výpovedi svedka J.. X., ktorý mal v tomto konaní aj postavenie spoluobvineného, keďže obžaloba bola podaná tak na odvolateľa obž. P.. E. ako aj na J.. X..

Namietaný postup konajúceho súdu na hlavnom pojednávaní dňa 18.02.2015, kedy konajúci súd podľa § 263 ods. 4 Tr. poriadku prečítal výpoveď J.. X. v procesnom postavení svedka zabezpečenú orgánmi činnými v trestnom konaní dňa 16.05.2013, nemá svoje opodstatnenie. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku totiž vyplýva, že konajúci súd opieral svoje skutkové zistenia o výpoveď svedka J.. X. z hlavného pojednávania dňa 23.03.2015, ktorá je procesne účinná, pretože svedok J.. X. bol poučený aj v zmysle

§ 130 ods. 2 Tr. poriadku o práve odoprieť výpoveď, keďže v tomto konaní mal postavenie aj obvineného, avšak toto právo nevyužil a vo veci vypovedal. Na veci nemení nič ani zistenie, že dňa 26.01.2015 menovaný svedok odoprel vypovedať, keďže dňa 23.03.2015 toto svoje právo nevyužil a vypovedal. To, že súd predvolal J.. X. ako svedka ešte raz k výsluchu, nemožno považovať za porušenie zásady kontradiktórnosti. Kontradiktórny proces totiž v sebe zahŕňa okrem zásady verejnosti, ústnosti a bezprostrednosti aj zásadu rovnosti zbraní zaisťujúcu právo strán k rovnakému prístupu k dôkazom a k argumentom, ktoré boli súdu predložené a ktoré môžu mať vplyv na prejednanie veci a rozhodnutie súdu. Z pohľadu posudzovanej námietky to znamená, že zásada rovnosti zbraní sa viaže na možnosť obvineného, resp. jeho obhajcu, konfrontovať svedka minimálne raz v konaní. Toto právo však obhajobe uprené nebolo, keďže obžalovaní a obhajca mali možnosť svedka vypočuť. Ostatne, Trestný poriadok v § 2 ods. 11 ustanovuje, že súd môže vykonať dôkazy, ktoré strany nenavrholi. Analogicky z toho potom možno odvodiť, že súd má možnosť zopakovať výsluch svedka a pokiaľ rozhodol, že výsluch svedka vykoná sám, postupoval tak v súlade s ustanovením § 261 ods. 4 Tr. poriadku. So zreteľom na vyššie rozvedené odvolací súd potom uzavrel, že výpoveď svedka J.. X. zo dňa 23.03.2015 je procesne použiteľná v tomto konaní.

Odvolaciu námietku obžalovaného P.. E., že vo veci rozhodoval zaujatý sudca, odvolací súd považoval za neopodstatnenú. Z obsahu spisu je zrejmé, že po vznosení námietky zaujatosti predsedu senátu

obžalovaným písomným podaním došlým konajúcemu súdu 10.12.2014, namietaný zákonný sudca - predseda senátu písomne oznámil jednak obžalovanému ako aj obhajcovi a náhradnému obhajcovi dôvody, pre ktoré sa o vznesenej námietke konať nebude. Uvedený postup predsedu senátu považuje odvolací súd za zákonu zodpovedajúci, keďže námietka zaujatosti obžalovaným nebola vznesená bezodkladne a postup súdu v tomto konaní, či v konaní konajúceho súdu vedeného pod inou sp. zn. 5T/74/2013 vylučuje rozhodovanie o námietke zaujatosti v zmysle § 32 ods. 6 Tr. poriadku.

Konajúci súd ustálil skutkové zistenia na podklade výpovedí svedkov J.. X., P.. V., V., D.. F., C., A.. V. a J.. J., ako aj listinných dôkazov. Keďže podstatným dôkazom bola výpoveď svedka J.. X., konajúci súd sa zaoberal jej hodnovernosťou a považoval ju za pravdivú aj preto, že vykonaným dokazovaním nebol súdom zistený a získaný žiadny relevantný dôkaz svedčiaci pre to, aby svedok vypovedal účelovo a v snahe obžalovaného krivo či nepravdivo obviňovať.

Je faktom, že jediným priamym dôkazom preukazujúcim trestnú súčinnosť obž. P. E. pri spáchaní úverového podvodu svedkom J.. X. bola práve výpoveď tohto svedka, ktorej hodnovernosť a procesnú účinnosť namieta odvolateľ. Tak ako konajúci súd aj odvolací súd považuje tvrdenia svedka J.. X. za presvedčivé a hodnoverné a to aj napriek tomu, že tvrdenia tohto svedka sú sčasti v rozpore s existenciou obsahu niektorých dôkazov. Ide predovšetkým o tvrdenie svedka vo vzťahu k dobe začatia prác pre obž. P. E., ktorú stanovil na jarné mesiace roku 2008. Zo správy Archívu ÚZVJS však je zrejmé, že obžalovaný vykonal väzbu v inej veci dňom 13.05.2008, teda najskôr mohol svedok prísť do styku s obžalovaným po tomto dátume. Toto zistenie ale nemá zásadný charakter pre posúdenie, či obžalovaný skutok spáchal, keďže obžalovaný nepopiera, aby so svedkom bol v rozhodnom období v styku. Okrem toho je potrebné uviesť, že skutok sa stal v júni 2008, pričom svedok prvýkrát vypovedal k okolnostiam podpísania úverovej zmluvy až dňa 28.12.2013 pri podávaní trestného oznámenia. Z uvedeného je zrejmé, že od spáchania skutku uplynula dlhšia doba, päť a pol roka, v dôsledku čoho sa svedok nevedel vyjadriť presne k časovým údajom. Pokiaľ však ide o základnú dejovú líniu, v ktorej svedok opisuje okolnosti, za akých sa rozhodol podpísať zmluvy v Slovenskej sporiteľni, a. s., dňa 02.06.2008 a 02.07.2008, ako aj okolnosti priebehu podpísania zmlúv a odovzdania finančných prostriedkov obžalovanému, tak táto je logická a podporovaná dôkazmi vykonanými v súdnom konaní.

Svedok D.. C. sa síce vyjadril, že obžalovaného v rozhodnom období bližšie nepoznal, a iná osoba, než žiadateľ, nemohla zmluvu o úvere predjednať, avšak toto jeho tvrdenie je spochybnené výpoveďou svedkyne P.. V., ktorá postup D.. C. pri podpisovaní zmluvy ku kontokorentnému účtu, resp. pri úverovej zmluve, ktorá nadväzovala na zmluvu o kontokorentnom účte, vyhodnotila ako neštandardný s poukázaním na to, že išlo o nového klienta banky, pričom banka povoľovala kontokorentný úver iba klientom, ktorých finančné prostriedky prechádzali cez ich banku, ktorá podmienka u svedka J.. X. nebola splnená. Preto pokiaľ svedok J.. X. vypovedal, že obžalovaný ho odkázal na D.. C., ktorý už mal pripravené nejaké papiere k úveru, ani odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že obžalovaný a D.. C. sa poznali aj predtým, minimálne v rozsahu, že obžalovaný ho mohol osloviť za účelom tzv. pomoci pri vybavení úveru pre iné osoby. K tomuto záveru dospel aj konajúci súd, ktorý je podporovaný aj výpoveďou svedka J.. J., ktorý tak isto ako svedok J.. X. uzavrel úverovú zmluvu, z ktorej finančné prostriedky poskytol obžalovanému, pričom úverovú zmluvu vybavoval obžalovaný práve prostredníctvom svedka D.. C.. Z uvedeného dôvodu potom odvolací súd námietku obžalovaného, že výpoveď svedka J.. X. je v hrubom rozpore s výpoveďami svedkov D.. C., P.. V., či O.. V. považoval za nedôvodnú.

Svedok J.. X. vypovedal aj k podpisovaniu dokladov, ktoré mu mal predložiť obž. P. E., a ktoré sú súčasťou podkladov pre uzavretie zmlúv o úveroch. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že podkladom pre uzavretie zmluvy o poskytnutí balíka produktov a služieb pre podnikateľov dňa 02.06.2008 boli aj daňové priznanie za rok 2006 a dodatočné daňové priznanie za rok 2007, či výkazy o príjmoch a výdavkoch alebo výkaz o majetku. Tieto doklady boli vypisované na technickom zariadení, na čo možno usudzovať aj z toho, že údaje sa vpisovali do tlačiva vytlačeného z internetu, pričom Daňový úrad Kežmarok poskytol daňové priznanie svedka J.. X. za rok 2006, ktoré sa nezhoduje jednak obsahom s daňovým priznaním predloženým Slovenskej sporiteľni a.s. ako ani písmom, ktorým sa vyplňovalo predpísané tlačivo. Ak svedok J.. X. tvrdil, že obžalovanému podpísal nejaké tlačivá, ktoré už boli vyplnené a potom ich zobral do banky, tak týmito môžu byť len predmetné daňové priznania.

Aj údaje uvedené v daňových priznaniach, najmä výška dosiahnutého príjmu alebo obratu, nasvedčujú tomu, že tieto nevyplňoval svedok J.. X.. Podľa výpovede svedkyne O.. V. ako aj svedka D.. F.. C. banka pri poskytovaní kontokorentného úveru prihliadala na príjem resp. obrat, či zisk klienta, z čoho je zrejmé, že výška poskytovaného úveru závisela od výšky uvedených ukazovateľov. Svedok J.. X. ale o tejto skutočnosti nevedel. Vedomosť obžalovaného P.. E. o tejto skutočnosti možno vyvodiť aj z výpovedí svedkov J.. X. a J.. J., ktorí zhodne tvrdili, že obžalovaný P.. E. vopred dohodol pracovníka banky D.. C. na podpísanie úverovej zmluvy, u ktorého zistil podmienky poskytovania úverov. Aj keď svedok D.. C. poprel, aby obžalovaného P.. E. poznal pred poskytnutím úveru svedkovi J.. X., v tejto časti jeho výpoveď je účelová a to s poukázaním na ním nedržaný predpísaný postup banky pri poskytovaní kontokorentného úveru a riadneho úveru. Ak od výšky príjmu či obratu sa odvíjala výška poskytnutého úveru, na ktorom mal záujem iba obžalovaný P.. E., logicky z toho potom vyplýva, že príjem či obrat v daňovom priznaní svedka J.. X. musel byť prispôsobený tak, aby tento zabezpečil výšku úveru požadovanú obžalovaným. Uvedené je potom podkladom aj pre záver, že práve obžalovaný musel zabezpečiť vyplnenie daňového priznania svedka J.. X. v rozsahu potrebnom pre poskytnutie úveru v ním požadovanej výške. Preto ani odvolací súd nemal pochybnosti, že obžalovaný bol tou osobou, ktorá daňové podklady pre poskytnutie úveru svedkovi J.. X. zabezpečila.

Konajúci súd na podklade dokazovania ustálil, že obžalovaný vypísal svedkovi J.. X. daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2007, podľa ktorého mal mať X. príjem 2.640.850,- Sk a ktoré následne dňa 02.06.2008 J.. X. predložil v Slovenskej sporiteľni, a. s., v jej pobočke v Poprade. Odvolací súd sa s týmto skutkovým tvrdením nestotožnil, pretože svedok J.. X. síce na hlavnom pojednávaní dňa 23.03.2015 najprv uviedol, že obžalovaný zaňho vyhotovil dodatočné daňové priznanie za rok 2007, avšak následne tiež uviedol, že obžalovaný mu priniesol všetky papiere k vybaveniu úveru okrem jedného dokladu, pre ktorý išiel na daňový úrad. Skutočnosť, že obžalovaný priniesol svedkovi vyhotovené dodatočné daňové priznanie, nemožno stotožniť so záverom konajúceho súdu o vypísaní tohto daňového priznania obžalovaným, ktorý to popiera, najmä ak neexistuje ďalší dôkaz o tom, že práve obžalovaný toto dodatočné daňové priznanie vyhotovil. Za danej dôkaznej situácie potom možno vyvodiť bez pochyb iba záver o tom, že obžalovaný zaobstaral svedkovi J.. X. dodatočné daňové priznanie za rok 2007 s údajmi, ktoré Slovenská sporiteľňa, a. s., akceptovala pre poskytnutie úveru svedkovi J.. X. v celkovej výške 650.000,- Sk.

Svedok J.. X. vo svojej výpovedi vysvetľoval dôvod podpisovania kontokorentného úveru a úverovej zmluvy žiadosťou obžalovaného, aby mu vybavil úver, pretože finančné prostriedky potrebuje na rozbehnutie firmy. Toto tvrdenie svedka je potrebné hodnotiť ako hodnoverné, pretože z výpisu obchodného registra plynie, že obžalovaný sa spoločne s X. H. stali spoločníkmi obchodnej spoločnosti E., s. r. o., ktorá bola zapísaná v obchodnom registri dňa 25.07.2008. Okrem toho svedok J.. X. vypovedal aj to, že spočiatku pracoval pre obžalovaného, hoci vedel, že obžalovaný nemá vybavenú buď živnosť alebo založenú firmu, čo taktiež korešponduje uvedenému zisteniu o dobe založenia obchodnej spoločnosti.

Niet sporu o tom, že dodatočné daňové priznanie za rok 2007 daňového subjektu - svedka J.. X. nebolo založené na pravdivých údajoch, k čomu vypovedal aj svedok J.. X.. Taktiež možno konštatovať, že aj daňové priznanie za rok 2006, ktoré predkladal svedok J.. X. Slovenskej sporiteľni, a. s., pri uzavretí Zmluvy o poskytnutí balíka produktov a služieb pre podnikateľov, nie je totožné s daňovým priznaním za rok 2006 predloženým z Daňového úradu. Pokiaľ v daňovom priznaní za rok 2006 vyplnenom technickým písmom predkladanom Slovenskej sporiteľni, a. s., sa uvádza príjem 1.223 430,- Sk, tak v daňovom priznaní za rok 2006 vyplnenom ručným písmom predloženom Daňovým úradom Kežmarok je príjem vo výške 163.753,- Sk. To svedčí v prospech tvrdení svedka J.. X., ktorý vypovedal, že obžalovaný mu predkladal dvakrát listiny k úveru, ktoré podpísal.

S konštatovaním obhajoby, že poškodenou stranou v súčasnosti nie je Slovenská sporiteľňa, a. s., ale postupník CASH COLLECTORS SK, s. r. o., Apollo Business Center II, Mlynské Nivy 49, Bratislava, sa odvolací súd stotožnil, čo ostatne našlo svoj odraz v skutkových zisteniach ustálených konajúcim súdom. Skutočnosť, že konajúci súd poškodenú stranu CASH COLLECTORS SK, s. r. o., nepredvolal k úkonu a nevypočul ju, nemá podstatný vplyv na rozhodnutie o vine obžalovaného, keďže v prerokúvanom prípade poškodeným bola Slovenská sporiteľňa, a. s., ktorá poskytla úver svedkovi J.. X.. Ostatne, obžalovanému P.. E. sa kládlo za vinu, že bol súčinný vo forme pomoci pri páchaní zločinu úverového

podvodu, teda sa na ňom priamo nepodieľal. Preto podľa názoru odvolacieho súdu skutkové zistenia vo vzťahu k súčinnosti obžalovaného majú obsahovať stav v čase spáchania skutku.

Na základe vyššie rozvedených zistení a úvah z nich vyvedených odvolací súd uzavrel, že výrok o vine obsahuje okolnosti, ktoré nekorešpondujú výsledkom vykonaného dokazovania a to predovšetkým pokiaľ ide o vypísanie dodatočného daňového priznania obžalovaným a v označení poškodeného. Konajúci súd tiež opomenul v skutkových zisteniach uviesť, že svedok J.. X. vedel o tom, že finančné prostriedky nebude splácať a že predložené doklady sa nezakladajú na pravde, čo vyplýva z ustálených skutkových zistení uvedených v rozsudku tohto súdu sp. zn. 5T/60/2014 zo dňa 05.12.2014, ktorým bol svedok J.. X. uznaný vinným zo spáchania zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, 3 písm. a/ Tr. zákona.

Tieto nedostatky v ustálených skutkových zisteniach viedli odvolací súd k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku v celom rozsahu. Keďže dokazovanie vykonané konajúcim súdom postačovalo pre rozhodnutie o vine, odvolací súd na jeho podklade upravil skutkové zistenia tak, aby zodpovedali výsledkom vykonaného dokazovania, na čo už bolo poukázané vyššie.

Konajúci súd konanie obžalovaného spočívajúce v zaobstaraní nepravdivého dodatočného daňového priznania, v ktorom boli uvedené údaje zabezpečujúce poskytnutie úveru vo výške 650.000,- Sk, právne kvalifikoval ako účasť vo forme pomoci k zločinu úverového podvodu podľa § 21 ods. 1 písm. d/ k § 222 ods. 1, 3 písm. a/ Tr. zákona. Uvedená právna kvalifikácia zodpovedá skutkovým zisteniam, avšak výsledky vykonaného dokazovania, ktoré neboli premietnuté do skutkových zistení, by opodstatňovali posúdenie účasti vo forme organizátorstva podľa § 21 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, keďže obžalovaný zosnoval a riadil spáchanie trestného činu.

Z výpovede svedka J.. X. je zrejmé, že obžalovaný mu navrhol, aby požiadal o úver, z ktorého finančné prostriedky mu poskytne, určil mu čiastku, ktorú má žiadať, zabezpečil mu časť dokladov na predloženie k žiadosti o úver, ktoré samozrejme musel svedok podpísať, aby boli hodnoverné, keďže bol živnostníkom, v ktorých boli nadsadené jeho príjmy, pričom svedka J.. X. aj odviezol ku banke, kde mu oznámil, že naňho čaká zamestnanec banky D.. C.. Z uvedeného je zrejmé, že konanie obžalovaného presiahlo rámec účasti vo forme pomoci, avšak so zreteľom na absenciu odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného, odvolací súd nemohol posúdiť konanie obžalovaného prísnejšie (tomuto postupu bránilo ustan. § 322 ods. 3 Tr. poriadku) a preto konštatuje, že v popísanej činnosti je zahrnutá aj pomoc, ktorú obžalovaný svedkovi J.. X., ako páchatelovi zločinu úverového podvodu, poskytol. Išlo o podstatnú pomoc, keďže do dodatočného daňového priznania bolo nevyhnutné uviesť taký príjem z podnikania, aby na základe neho mohol byť poskytnutý úver v požadovanej výške. O výške príjmu mal obžalovaný vedomosť, čo predpokladá styk s osobou D.. C., na ktorého odkazoval aj svedka J.. X. najprv pri podpísaní Zmluvy o poskytnutí balíka služieb pre podnikateľa a neskôr aj pri podpísaní úverovej zmluvy. Ak obžalovaný zaobstaral a predložil svedkovi J.. X. daňové doklady preukazujúce príjmy, ktoré nezodpovedali skutočnosti, za účelom posúdenia možnosti poskytnutia vyššieho úveru, konal tak v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Tr. zákona. O nepravdivých údajoch uvádzaných v dodatočnom daňovom priznaní obžalovaný vedomosť musel mať, keďže nemal k dispozícii účtovníctvo svedka a údaje v dodatočnom daňovom priznaní sa prispôbovali výške úveru, ktorý požadoval obžalovaný po svedkovi J.. X..

Konajúci súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadal na prirážajúce okolnosti, za ktoré považoval ukladanie trestu za viac trestných činov a skutočnosť, že obžalovaný bol už súdne trestaný. Pri prevahe prirážajúcich okolností za použitia sprísňovacieho ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zákona uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov 6 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Uložený trest je trestom súhrnným v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zákona, pretože obžalovaný prerokovaný skutok spáchal skôr, ako mu bol doručený trestný rozkaz vo veci vedenej na Okresnom súde Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/11/2013 zo dňa 13.05.2013.

Odvolací súd sa nestotožnil s priznaním prirážajúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, t. j. že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Túto prirážajúcu okolnosť je potrebné vzťahovať na čas pred spáchaním skutku, ktorý sa posudzuje ako trestný čin a za ktorý sa trest ukladá. V kontexte uvedeného potom odvolací súd po zistení z odpisu registra trestov, z ktorého plynie, že obžalovaný

P.. E. bol pred spáchaním skutku dvakrát odsúdený a tieto odsúdenia sú zahladené, uzavrel, že táto priťažujúca okolnosť nemá svoj podklad vo výsledkoch vykonaného dokazovania.

Priznanú priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. h/ Tr. zákona považoval odvolací súd za správne aplikovanú a to so zreteľom na ukladanie súhrnného trestu podľa zásady ustanovenej v § 42 ods. 1 Tr. zákona.

Z odpisu registra trestov, ako aj z pripojeného spisu Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/11/2013 bolo zistené, že obžalovaný P.. E. bol trestným rozkazom vydaným dňa 13.05.2013 uznaný vinným zo zločinu skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona pre skutok spáchaný v období rokov 2009 až 2012, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený s uložením probačného dohľadu nad jeho správaním a určením skúšobnej doby na 40 mesiacov, pritom trestný rozkaz obžalovaný prevzal dňa 17.05.2013 a právoplatnosť nadobudol až dňa 26.09.2013. Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T/245/2012 zo dňa 20.11.2013 bol obžalovaný P.. E. uznaný vinným zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a/ Tr. zákona pre skutok spáchaný v období od apríla 2011 až do júna 2011, pričom od uloženia súhrnného trestu bolo upustené, keďže trest uložený trestným rozkazom Okresným súdom Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/11/2013 zo dňa 13.05.2013 považoval na ochranu spoločnosti a na nápravu obžalovaného za dostatočný. Ostatne rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/90/2013 zo dňa 22.01.2015 bolo u obžalovaného P.. E. upustené od uloženia súhrnného trestu za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zákona spáchaného v dňoch 21.08.2008 a 22.08.2008.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Z chronológie odsúdení obžalovaného P.. E. plynie, že prerokovaný skutok spáchal obžalovaný skôr, ako bol vyhlásený trestný rozkaz v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/11/2013, preto správne postupoval konajúci súd, ak obžalovanému ukladal súhrnný trest, pretože tieto skutky sú zbiehajúcou sa trestnou činnosťou.

Za zbiehajúcu sa trestnú činnosť je potrebné považovať aj konanie obžalovaného, z ktorého bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T/245/2012 zo dňa 20.11.2013 a rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/90/2013 zo dňa 22.01.2015, pretože aj tieto protiprávne konania spáchal obžalovaný skôr, ako mu bol doručený trestný rozkaz Okresného súdu Stará Ľubovňa.

Konajúci súd však vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T/245/2012 zo dňa 20.11.2013 a k rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/90/2013 zo dňa 22.01.2015 neukladal súhrnný trest, v dôsledku čoho došlo k porušeniu ustanovenia § 42 ods. 1 Tr. zákona. V tejto súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti, že aj upustenie od uloženia súhrnného trestu je výrokom o treste, a preto pri ukladaní súhrnného trestu je potrebné ukladať jeden trest za celú zbiehajúcu sa trestnú činnosť. To znamená, že konajúci súd mal zrušiť aj výroky o upustení od uloženia súhrnného trestu v rozsudkoch Okresného súdu Kežmarok a Okresného súdu Poprad.

S poukázaním na vyššie uvedené zistenia odvolací súd dospel k záveru, že pri ukladaní trestu boli porušené hmotnoprávne ustanovenia súvisiace s priznaním priťažujúcej okolnosti a s ukladaním súhrnného trestu, čo bolo podkladom pre zrušenie napadnutého rozsudku aj podľa písm. d/ § 321 ods. 1 Tr. poriadku.

Odvolací súd v rámci rozhodovania o ukladaní trestu prihliadal okrem už vyššie spomenutého aj na spôsob spáchania skutku, ktorý považuje v určitej miere za sofistikovaný, na motív jeho konania, na následky spáchaného trestného činu, ako aj na osobu obžalovaného a možnosti jeho nápravy.

K osobe obžalovaného P.. E. je potrebné uviesť, že ide o páchatel'a, ktorý sa opakovane dopúšťa majetkovej trestnej činnosti, čo plynie z registra trestov, podľa ktorého má sedem záznamov; v dvoch prípadoch sa naňho hľadí, ako keby odsúdený nebol, čo je už vyššie konštatované. Podľa evidencie priestupkov sa obžalovaný v období od 01.01.2010, teda po spáchaní prerokovaného skutku, v 23

prípadoch dopustil protiprávneho konania na úseku dopravy a v jednom prípade na úseku občianskeho spolunažívania. Aj keď Obec H., v ktorej má trvalý pobyt, ale sa v nej dlhodobo nezdržiava, hodnotí správanie sa obžalovaného ako slušné a disciplinované, zo zistení plynúcich z odpisu registra trestov a z evidencie priestupkov možno vyvodiť, že obžalovaný je osobou, ktorá nerešpektuje právne normy a opakovane ich porušuje.

Obžalovanému bol ukladaný trest za zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 3 Tr. zákona, keďže v zmysle § 21 ods. 2 Tr. zákona sa na trestnú zodpovednosť účastníka použijú ustanovenia o trestnej zodpovednosti páchatel'a, ak tento zákon neustanovuje inak. Za tento trestný čin zákon ustanovuje sankciu odňatia slobody na tri roky až desať rokov. Táto trestná sadzba sa zvyšuje podľa sprísňovacieho ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zákona v jej dolnej hranici, keďže obžalovanému sa ukladá trest odňatia slobody pri prevahe priťažujúcich okolností o jednu tretinu z rozdielu hornej a dolnej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby. Dolnou hranicou je tak 5 rokov 4 mesiace. Horná hranica po úprave na základe sprísňovacieho ustanovenia podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona, čo je sprísnenie o jednu tretinu z hornej hranice trestnej sadzby, je 13 rokov 4 mesiace.

Zákonnou sadzbou pre ukladanie trestu odňatia slobody po jej úprave je teda rozmedzie od 5 rokov 4 mesiacov do 13 rokov 4 mesiacov. Uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov 6 mesiacov je síce trestom zákonným, keďže bol uložený v zákonnej sadzbe a to pri jej dolnej hranici, odvolací súd ho však so zreteľom na všetky okolnosti prípadu ako aj na skutočnosť, že ho ukladal za viac trestných činov, nepovažoval za trest primeraný. Vzhľadom k tomu, že absentovalo odvolanie prokurátora v neprospech obžalovaného, odvolací súd nemohol sprísniť trest, pretože by došlo k porušeniu zásady zákazu zmeny postavenia obžalovaného k horšiemu ustanovenej v § 322 ods. 3 Tr. poriadku, a preto po zrušení napadnutého rozsudku pri rozhodovaní o treste uložil obžalovanému trest vo výmere, v akej ho uložil aj konajúci súd.

Keďže obžalovaný P. E. pred spáchaním prerokúvaného skutku nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, pre účely výkonu uloženého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Odvolací súd po zrušení napadnutého rozsudku a po uznaní viny obžalovaného o náhrade škody nerozhodoval. Obžalovaný P. E. totiž nie je priamym páchatel'om trestného činu a preto za následok spôsobený priamym konaním svedka J. X. poškodenej strane nezodpovedá v zmysle hmotnoprávnych ustanovení Občianskeho zákonníka.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd nevyhovel odvolaniu obžalovaného, posúdil ho síce ako nedôvodné, ale pre zistené chyby v napadnutom rozsudku tento zrušil a rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.